

UDSMYKNING. Anita Jørgensen skabte et nyt univers på Københavns Hovedbanegaard. Foto: Martin Lehmann

Materialernes mesterkunstner

25 NOV. 2017

75 I MORGEN. For billedkunstneren **Anita Jørgensen** er jern ikke bare jern. Er det råt jern eller beholderplade? Har det glødeskal?

Det er ikke lige meget.

For hvert materiale har sine egne helt særlige egenskaber, der bør værdsættes og fremhæves.

Det mener i hvert fald Anita Jørgensen. Det helt særlige blik for materialers kvalitet og udtryk er et gennemgående kendetegn i hele kunstnerens karriere.

Fra sin tid på Skolen for Brugskunst i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 80'erne og siden som medstifter af kunstnerkollektivet Leifsgade 22 i 1984, har materialebevidstheden været centrum for Jørgensens virke. Hun er ganske simpelt helt eminent til at se skønhed, hvor andre ser byggeklodserne til et nyt højhus. Og er i stand til at pille de helt rigtige skruer ud af bunken, sætte dem sammen med gummi, ikke en hvilken som helst gummi, det er klart, og beholderplade og i samspillet mellem materialerne skabe poetiske og uudgrundelige værker, der bare står og er.

De har ikke et budskab, de skal ikke sælge nogen idé.

De er poetiske skær og klipper placeret rundt omkring på pladser, i foyerer og på museer.

I Anita Jørgensens værker er det interessante ikke mindst, hvad der foregår i rummene mellem forskellige materialer.

Netop disse mellemrum mellem signaturmaterialer som bly, gummi, jern og granit på den ene side og papir, tekstil, vand og neon på den anden giver poesi-

en i Anita Jørgensens værker.

I modsætning til sine samtidige De Unge Vilde, der stillede sig i opposition til minimalismen fra årtierne forinden og genoptog det symboltunge maleri, arbejder Jørgensen i en kunstnerisk praksis, der står direkte på de minimale skuldre. Det er forholdet mellem tyngde og letthed, fylde og spinkelhed, det enkelte simple værks samspil med rummet, det er installeret i, der er pointen her.

I bogen 'Anita Jørgensen - Skulptur', beskriver kunstkritiker Trine Ross Jørgensen som »en uopdragen arkitekt«. Hun arbejder med rum på måder, der kan minde om arkitektens. Hun har eksempelvis stået for den kunstneriske bearbejdning af foyeren hos Kammeradvokaten, hos Nykredit og Accenture. Men hvor arkitekten tænker i praktiske løsninger, tænker Anita Jørgensen i at bidrage med ro, poesi, spænding, vibrationer og spørgsmål.

Hun ændrer rummene og den måde, vi opfatter dem på.

Der ligger ikke ret mange svar i Jørgensens værker, ikke klart fortalte historier eller moraler, men dryp af ro og eftertænk-somhed.

Mange, der ikke tror, de kender til Anita Jørgensens værker, gør det alligevel. Hun er en yndet udsmykker af det offentlige rum, og mange går dagligt forbi hendes skulpturer ved biblioteket i Lyngby, Lyngby Storcenter, biblioteket på RUC, kører forbi hendes neonoplyste gavl ved Valby Station eller lysætningen på Byens Bro ved Odense Banegård.

EMIL BERGLØV